

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Nu skal den her lov selvfølgelig vedtages kun støttet af stemmerne fra Dansk Folkeparti, og så skal der gå nogle år og sådan noget, men når den så skal revideres på et tidspunkt, vil ministeren så turde, når hun nu ikke har turdet det i første omgang, skrive en dagtilbudslov, der hviler på børns rettigheder og på en meget, meget tydeligere præmis om, at det er børns behov, der skal gøre sig gældende?

Jeg er sådan set enig med ministeren i, at børn og familie selvfølgelig hænger sammen, og at trives familien, er der også en vis sandsynlighed for, at børnene kommer til at trives, men det er bare ikke altid det, der er afgørende, for når familien så at sige er gået om morgenen og har lukket porten til børnehaven, er det afgørende for barnet jo: Er der voksne nok nede i børnehaven til at lytte til mig, når jeg ikke har det godt, er der nogen, der trøster mig, når jeg falder, er der nogen, der kan læse højt, så jeg kan blive sprogstimuleret, er der en ordentlig madordning, så jeg kan få noget ordentligt at spise, når jeg har været ude at lege hele formiddagen på legepladsen?

Hvis man skal tænke børnepolitik på den måde, skal man jo turde tage det afsæt politisk at skrive, hvad det er for rettigheder, børn har i deres hverdag, når de er i vuggestuen eller børnehaven.

(Kort bemærkning).

Familie- og forbrugerministeren (Carina Christensen):

Jeg kan i hvert fald konstatere efter debatten i dag, at jeg er meget, meget uenig i Socialdemokraternes såkaldte børnepolitik. Det er en børnepolitik, som tager udgangspunkt i, at vi skal sidde herovre i København, herinde på Christiansborg eller i mit ministerium, og diktere, hvad der er godt for det enkelte barn ude i hver enkelt daginstitution i hele landet. Intet kunne ligge mig mere fjernt. Det er da forældrene, som kender deres børn allerbedst, der er centrum for barnets opmærksomhed. Det er da ude lokalt, ude hos den enkelte pædagog, som møder barnet hver eneste morgen, når de kommer ind og skal være sammen i rigtig mange timer, man har bedst muligheder for at tilgodese det enkelte barns behov.

Så jeg er imod det, man lægger op til: at vi i højere grad skal diktere alt herinde fra Christiansborg. Men jeg kan se, at det er en tendens,

og at det er noget, Socialdemokraterne vil, og så vil jeg bare sige, at vi vil gå den anden vej. Vi stoler på, at forældrene tager et ansvar for deres børn, at de vil deres børn noget godt – det er altså deres egne børn – og selvfølgelig har de også interesse i, at deres barn trives og udvikles, og de er virkelig også i stand til at vurdere det, ude hvor de er i deres dagligdag.

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Ministeren har fuldstændig misforstået, at der skulle være en konflikt mellem det, vi vil i Socialdemokratiet, og så det, forældrene ønsker. Vi har sammenfaldende interesser her, for sagen er jo den, at vi afleverer vores børn om morgenen og først kommer og henter dem på et eller andet tidspunkt om eftermiddagen, og de timer, hvor vores børn er i vuggestue, dagpleje og børnehaven, er de jo fuldstændig afhængige af, at vi politisk vil gennemføre en politik, der gavner dem. Når først børnene er afleveret, kan forældre altså føle nok så meget ansvar, men det er ikke os, der er der i de timer, de er i vuggestuen eller børnehaven. Derfor bliver vi jo nødt til som forældre at have vished for, at der er voksne nok omkring dem.

Derfor spørger jeg: Hvis vi er enige om, at det er på børnenes præmisser, hverdagen i dagtilbuddene skal fungere, og at det er i forholdet mellem den enkelte pædagog og det enkelte barn, vil ministeren så ikke være med til at sørge for, at der er pædagoger nok til det formål?

For det, alle pædagoger skriger efter, er jo arbejdshænder nok, det er jo, at der bliver tid til at imødekomme lige præcis hvert enkelte barns behov. Den tid er der bare ikke i dag, fordi der er blevet skåret i normeringerne, og det betyder noget for fagligheden, men det betyder så sandelig også noget for det nærvær, der er mellem den enkelte pædagog og det enkelte barn, og hvis ikke den er der, kan ministeren tale nok så meget om at bryde den negative sociale arv – det kan ikke lade sig gøre, hvis ikke der er kvalificerede voksne omkring vores børn.

(Kort bemærkning).

Familie- og forbrugerministeren (Carina Christensen):

Jeg kan simpelt hen bare konstatere, at Socialdemokraterne fuldstændig undervurderer de danske forældre. Man har ingen tiltro til, at de danske forældre vil deres børn noget godt eller i øvrigt er i stand til at træffe nogle kvalificerede be-